

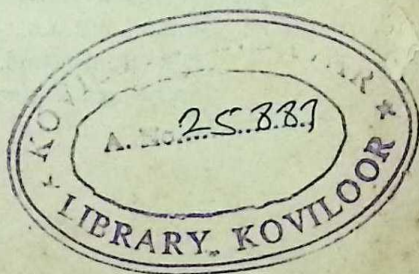
உ
சிவஞகமயம்

திருச்சிக்கல் தல வரலாறு

சிக்கல்

ஸ்ரீ நவநீதேசுவர ஸ்வாமி தேவஸ்தான

வெளியீடு

1941

விலை அறு ஒன்று

ACC. No. 25887

8

79/4

ப தி ப் பு ர

இச்சிறு நூல் இந்துமத அறநிலையப் பாதுகாப்புக் கழகத்தார் சுற்றறிக்கையின் பயனாக ஆக்கப்பட்டது. அச்சுற்றறிக்கைக்குக் காரணர் ஆயவர் உயர்திருவாளர் - ராவ்பகதூர் - C. M. இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார், B. A., B. L., F. R. G. S. அவர்களாவார். இத்தகைய நூல்கள் பல திருக்கோயில்களின் உண்மைப் பொருள்களைப்பற்றி அறிவதற்கு இன்றியமையாதன. இந்நூலை எழுதித் தந்த திருவாளர் உயர்நிலைப்பள்ளி தமிழ் ஆசிரியர் திரு. தண்டபாணி தேசிகர் அவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றியைச் செலுத்துகின்றோம்.

K. M. நரசிம்ஹம்,

B. Sc. F.R.E.S., M.R.A.S.,

F. R. H. S. (Lond.)

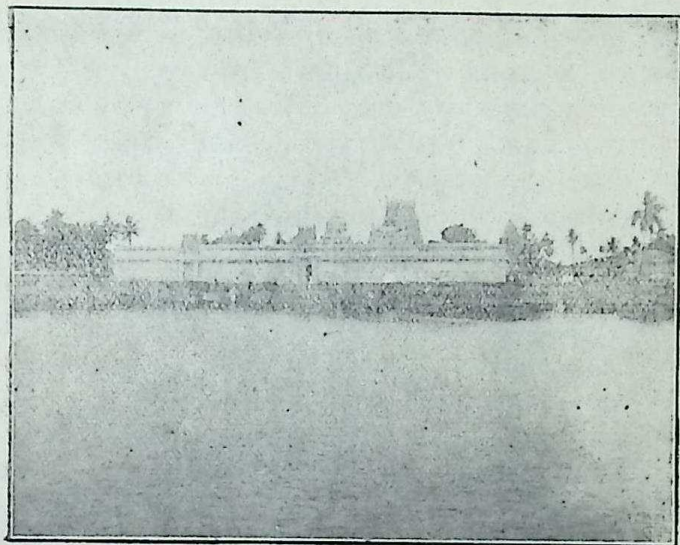
நிர்வாக ஆட்சி ஆளர்.

கரு. முத்து. அழ.

அருணாசலம் செட்டியார்,

தருமகர்த்தர்.

79/4

திருச்சிக்கல் ஸ்தலம்

திருச்சிக்கல் தல வரலாறு

சோழவள நாட்டிலே தஞ்சை ஜில்லாவில் நாக பட்டினம் தாலுகாவில் சிறந்து விளங்கும் தலங்கள் பல. அவற்றுள் முருகன், சிவபெருமான், பெருமாள் ஆகிய மும்மூர்த்திகளாலும் சிறப்புற்று விளங்குவது சிக்கல். சிக்கற் பெரும்பதியில் முருகன் 'சிங்கார வேலவர்' என்னு நாமந் தாங்கி எழுந்தருளி யிருக்கின்றார். கலியுகத் தெய்வமாக - தமிழத் தெய்வமாக விளங்குகின்றமையின் நாள்தோறும் பலர் வந்து வழிபாடு செய்கின்றனர். இத் தலம் தஞ்சை - நாகூர் கிளைப்பாதையில் நாகபட்டினத் திற்குச் சமீபத்தில் இருக்கிறது. சிக்கல் ரயில்வே ஸ்டே ஷனிலிருந்து திருக்கோயில் இரண்டு பர்லாங் தூரந்தான் இருக்கும். திருவாரூரிலிருந்து மோட்டார்ச் சாதனம் உண்டு. அதன் வழியாக வந்தால் சிக்கல் 'கப்பி ரோட்' லிருந்து திருக்கோயில் 50 கஜ தூரந்தானிருக்கும். புகைவண்டி நிலையிலிருந்தும், மோட்டார் நிற்குமிடத்தி லிருந்தும் வழிபாட்டிற்கு வரும் அன்பர்களை, பல நிறந் தீட்டிக் கண் கவர்கின்ற கோபுரங்கள் வலிந்தழைப்பன போல் விளங்குகின்றன. இத்தலத்தில் சுமார் மூவாயிரம் மக்கள் வசிக்கின்றனர். இத்தலத்து வசிப்பவர்கள் பெரும்பான்மையும் விவசாயிகளே. இங்கு நெசவுத் தொழிலும் உண்டு. கைத்தறி நெசவு வேஷ்டிக ளும் துண்டுகளும் பெரும்பாலாக விற்கப்படுகின்றன. கோரைப்பாய் நெசவும் நடைபெறுகிறது. வெளியூர் அன்பர்கள் தங்குவதற்கு ஏற்ற இரண்டு பெரிய கட்

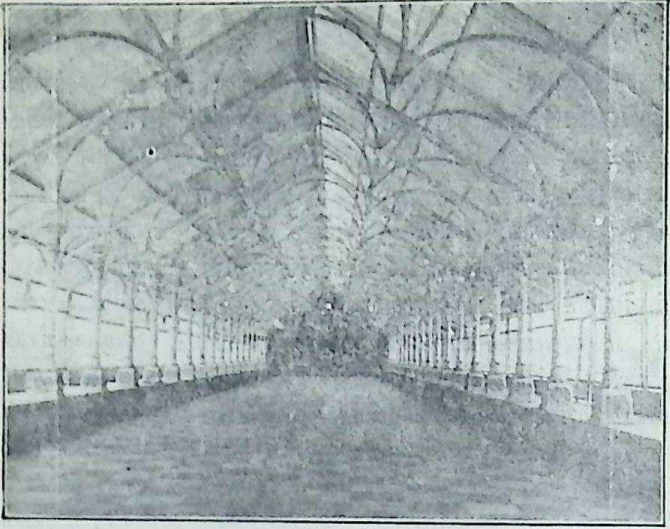
டிடங்கள் இருக்கின்றன. அவை தேவஸ்தானத்தாரால் கட்டப்பெற்றன. தன வைசியப் பெருமக்களுக்கும் மற்ற பிரமுகர்களுக்கும் சில தனி வீடுதிகள் இருக்கின்றன. ஊருக்கு மேற்கே அச்சா முதலியார் சத்திரமும், மேல் வீதிக் கோடியில் அப்பாபிள்ளை சத்திரமும், தாழந் திருவாசலும் இருக்கின்றன. அவைகள் தற்போது நல்ல நிலையில் இல்லாவிட்டாலும் சாதாரணமாக மக்கள் தங்கி வருகிறார்கள்.

திருக்கோயில் :—திருக்கோயில் புதுத் திருப்பணி யாதலால் மதில்களும், கோபுரங்களும் புதிய நாகரிகம் வாய்ந்த சிற்பத் திறத்தாற் சிறந்து விளங்குகின்றன. தற்கால நிலைக்கேற்ற ஆடையணி யமையப்பெற்ற சுதை வேலையே பெரும்பாலுங் காணப்பெறும். பழைய புராண வரலாற்றுச் சிற்பங்களும் புது முறையிலே விளங்குவது காட்சிக்குரியது. இக்கோயில் சுற்று மதில் செங்கல் திருப்பணி. மேலே 'சிமெண்ட்' பூசப்பெற்று கல்வரி திட்டப்பெற்று விளங்குகின்றது. மதில் நந்திகள் காங்கேயங் காளைகளாகவே விளங்குகின்றன. கோயில், கிழக்கு மேற்கில் முந்நூற்று எண்பத்தெட்டு அடிகளும் தென் வடலில் இருதூற்று இருபத்திரண்டு அடிகளும் உள்ளது. இதன் கீழ் ராஜ கோபுரம் என்பது அடி உயரம். எழுநிலை மாடம் அமைந்தது. சுற்றாலையிலுள்ள (பிரகாரத்தில்) பெருமாள் கோயிலுக்கென்று தனித்த ஒரு சிறு கோபுரமும் உண்டு. தெற்கு, வடக்கு, மேற்குக் கோபுரங்கள் சிறியவை. மூன்று சுற்றலைகள்தான் இருக்கின்றன. திருவிதியும், மடவளாகமும் சேர்த்து ஐந்து சுற்றலைகளாக (பஞ்ச பிரகாரங்களாக) எண்ணப் படுகின்றன. சிதம்பரம் காஞ்சிபுரம்போல, இத்தலத்திலும் பெருமாள் கோவிலும் சிவன் கோயிலும் ஒருங்

கமைந்திருப்பது சமய வொற்றுமையைக் காட்டும் சான்றாகும்.

கோயில்கொண் டெழுந்தருளிய சிறந்த மூர்த்திகள் சிங்காரவேலவர், சோமாஸ்கந்தர், வேனெடுங் கண்ணி, பால்வெண்ணெய் நாதர், கோல வாமனப்பெருமாள் ஆகிய இவர்கள். திருக்கோயிலுக்கு மேற்புறத்தில் ஒரு திருக்குளம் இருக்கிறது. அதற்குப் பாற்குளம் என்று பெயர். 'சுரீர புஷ்கரிணி' யென்றும், 'சுதா நிதி' என்றும் வட மொழிப் புராணங்கள் பெயரிடுகின்றன. தல விருகும் மல்லிகைச் செடி. ஆதலால் இத்தலத்திற்கு மல்லிகாரண்யம் என்றும் பெயர். ஆகம விதிப்படித் திருக்கோயிலுக்கு அமைய வேண்டிய 'அர்த்த' 'மண்டபம்,' 'ஸ்நபன' மண்டபம் மஹா மண்டபம் முதலிய எல்லா மண்டபங்களும் இருக்கின்றன. ஆனால் சோபான மண்டபம் மட்டும் அம்பாள் சந்நிதியில் ஒன்றும், சிங்காரவேலவர் திருமுன் ஒன்றுமாக இரண்டுண்டு. கார்த்திகை தோறும் முருகன் காட்சியளித்தற்கென்று ஒரு மண்டபமுண்டு. அதற்குக் கார்த்திகை மண்டபம் என்று பெயர். அம்மண்டபத்திற்கு எதிரில் பெரிய நிலைக்கண்ணாடி இருக்கிறது. முருகன் மண்டபத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும்போது வழிபடும் அடியவர் முன்னும் பின்னும் உள்ளும் புறம்பும் முருகன் விளங்குந் தன்மையைக் கண்ணாடி காட்டும். ஆலாலசந்தரர் வந்த அன்றைய நிகழ்ச்சியைக் கூட அன்பர்கள் மனத்தில் ஆக்கும். கீழ்க் கோபுரத்திற்கு அருகில் வெளியிலே கல்யாண மண்டபம் இருக்கிறது. அது சுமார் (3000) மூவாயிரம்மக்கள் இருக்கக்கூடியது. மின்சார வசதிகளோடு கூடியது. இது இத்தலத்திற்குத் தனிப் பெருமை தரவல்லது. இது 'காரனேஷன் ஹால்' என வழங்கும்.

கல்யாண மண்டபம்

சுற்றுக்கோயில் :—கோயிலுக்குள் சென்றதும் வாயிலின் தென்புறத்தில் ஒரு விநாயகரும், மற்றொரு பக்கத்தில் தண்டபாணியும் விளங்குகின்றனர். அவ்வாயிலையும் தாண்டி யுட்புகுந்ததும் முன்னர் நவரீதப் பெருமான் மக்களது மாயையின் கூட்டத்தை வென்ற வெற்றிக்கு அடையாளமாய் அறவடிவாய் விளங்கும் இடபக்கொடி (ரிஷபக்கொடி) பறக்கும் கொடி மரம் தோன்றும். அது வெள்ளித்தகடு வேயப்பட்டது. பின்னர் தோன்றுவது தலவிநாயகர் சந்நிதி. நவரீதஸ்வாமி யெழுந்தருளியிருக்கும் கட்டுமலையின் அடியில் விநாயகர் அமைந்திருக்கிறார். இவருக்குச் சுந்தரகணபதி என்றுபெயர். வலமாகச்சென்றால் வாகனமண்டபங்கள் காணப்பெறும்.

அதன்பின் தக்ஷிணமூர்த்தி இரண்டுண்டு. கட்டுமலையின் மேல்பக்கம் தேவகோட்டம் என்று அழைக்கப்பெறும். அடிப்பகுதியிலும் ஒரு சிவாலயம் இருக்கிறது என்று 'கர்ணபரம்பரை'க்கதை வழங்கிவருகிறது. ஆதலால் இவ்விரண்டற்கும் இரண்டு தக்ஷிண மூர்த்திகள் விளங்குகின்றனர். உள்மேல் பிரகாரத்தில் முதலில் விளங்கும் விநாயகருக்குக் 'கிருத்திகா விநாயகர்' என்று பெயர். கார்த்திகை மாதர் அறுவரும் முருகனுடைய வளர்ச்சி குறித்து வழிபாடாற்றியதால் அப் பெயர் பெற்றதாக வரலாறு கூறுப்படுகிறது. மேலக் கோடியில், சிற்பத்திறமும் கடவுள் தன்மையும் கவினும் உடைய ஆறுமுகக் கடவுள் மயில் வாகனத்தின்மீது எழுந்தருளி யிருக்கிறார். இவர் கோயில் ஒரு தனிக் கோயிலாகவே விளங்குகிறது. அந்த மூர்த்தி முருகன் என்பதற்குக் கூறப்பெறும் பேரழகன் என்னும் பொருளுக்குப் பெரிதும் பொருந்தியதாகக் காணப்பெறுகிறது. "தோள்கண்டார் தோளே கண்டார், தொடுகழற் கமலமன்ன தாள் கண்டார் தாளே கண்டார்" என்ற கம்பர் வாக்குக்கு எடுத்துக் காட்டாக, வணங்கும் அன்பர் கண்கள் மூர்த்தியை விட்டகவினும், மூர்த்தி கண்களை விட்டகலாது இருக்கின்றது. பின்னர் திருமகள் துர்க்கை முதலிய அம்மை கோயில்களும், சண்டேசுரர் கோயிலும் அமைந்திருக்கின்றன.

பால்வெண்ணைய்நாதர் எழுந்தருளியிருப்பது ஒரு கட்டுமலை. அது கருங்கல் திருப்பணி. இது சோழன் கோச்செங்கண்ணனாற் கட்டப்பெற்றது. அவன் கட்டிய கோயில் சோழநாட்டில் எழுபது உண்டென்று தெரிகின்றது. இதனை "எண்டோளீசர்க்கு எழில் மாடம் எழுபது செய்து கொண்டான்" என்ற வைகாடூர்த் தேவார

மாகிய சம்பந்தர் வாக்கும் வலியுறுக்கும். அவன் கட்டிய கோயில்களாக நாகபட்டினம் தாலாகாவில் உள்ளன கீழ்வேளூர், சிக்கல், தேவூர் என்பன. அவன் முற்பிறவியிற் சிலந்திப் பூச்சியாகத் திருவாணைக்காவில் வெண்ணாவல் மரத்தின்கீழ் தன்னாலியன்ற தொண்டாகச் சிவலிங்கநாதன்மீது தாசி தும்பு வெயில் வெப்பம் வீழாத படி நூல்வலை கட்டித் தொண்டு செய்தான். இவன் செய்த தொண்டிற்கு யானை யொன்று இடையூறு செய்ய அதன் துதிக்கையில் சிலந்தியாகிய இவன் நுழைந்தான். நோய்பொருது யானையும் துதிக்கையை மோத இவனும் இறந்தான். யானையும் இறந்தது. இறைவனுக்குச் செய்த தொண்டின் பெருமையால் சிலந்தி மறுபிறவிக்கண் அரசனாயிற்று. முற்பிறவி வாதனை தாக்க இவன் கட்டிய கோயில்கள் எல்லாவற்றையுமே யானையேருத கோயில்களாகவே ஆக்கினான். இவன் பணிசெய்த கோயில்கள் யானையேருப் பெருங்கோயில்கள் என்றே அழைக்கப்பெறும். அத்தகைய யானையேருப் பெருங்கோயில் ஆகிய கட்டுமலைமீது கிழக்குப்பார்த்த சந்நிதியாகப் பால்வெண்ணைய் நாதரும், அவருக்கு வலப்பாகத்தில் சோமாஸ்கந்தரும், இடது புறத்தில் நடராஜருமாக விளங்குகின்றனர். நடராஜருக்குப் பக்கத்தில் தான் தெற்கு முகமாகச் சிங்காரவேலவர் கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கிறார் ; அவரது திருக்கோயில் சுற்றுமுற்றும் சலவைக்கல் பரப்பப்பெற்று, வாயில் இருமருங்கிலும் பெரிய மயில் தீட்டிய கற் பதிக்கப்பெற்று விளங்குகிறது.

மலையை விட்டுக் கீழிறங்கியதும் அம்மையின் திருக்கோயில். அம்மை “ வேனெடுங்கண்ணி ” என்று அழைக்கப் பெறுவர். தமிழ்மறைச் சிறுவர் ஞான

சம்பந்தப் பெருந்தகையாரும் “வேலொண் கண்ணியி னுடையொர் பாகன்வெண் ணெய்ப்பிரான்” எனக் கூறுவ தால் அம்மை திருநாமம் “வேலொண்கண்ணி” என அறியப்பெறும். வடமொழியில் “சக்தியாயதாக்ஷி” என வழங்குகிறது. அதுவும் வேல்போன்ற நெடுங் கண்களை உடையாள் என்ற காரணம் பற்றியே இருத் தல் அறிந்து இன்புறத் தக்கது.

இங்கு மரகத விங்கம் ஒன்று உண்டு. அதற்கு “மரகத விடங்கர்” என்று திருநாமம். அவ்வுருவம் திருவாபரணத் திருவறையில் சேமமாக வைக்கப்பெற் றுள்ளது.

நவரீத சுவாமியின் வடபக்கத்தில் பிரகாரத்துக் கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதியாக “கோலவாமனப்பெருமாள்” சேவை சாதித்து அருளுகின்றார். நின்ற திருக்கோலம். வாமனாவதாரம் எடுத்து, சிவபக்தனை மகாபலியை அழிக்கச் சிவபெருமானிடம் வரம்பெறக் கயா தீர்த்தத் தில் ஸ்நானம் செய்ய எழுந்தருளினார் என்றும், அதனால் ‘கயா மாதவர்’ என்ற பெயர்உண்டு என்றும் புராணம் கூறுகிறது. தாயாருக்கு, “கோமளவல்லித் தாயார்” என்பது திருநாமம். பெருமாள் சந்நிதியில் சேஷாசனத் தின்மீது வைகுண்ட நாதனுடைய வடிவம் வழிப் போவாரையும் வலிந்து ஆட்கொண்டு கோலவாமனன் திருவடியில் திளைக்கச் செய்கிறது. பெருமாளுக்கு வட மேற்கு மூலையில் ஆஞ்சநேயர் ஆலயம் ஒன்று புதிதாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது.

தேரடியில் ஒரு விநாயகர் ஆலயம் இருக்கிறது. அவ் விநாயகருக்கு “இரத்தின விநாயகர்” என்பது திருநாமம். தெற்குவிதி கோடியில் தென்மேற்கு மூலையில் ஒரு ஐய னார் ஆலயம் இருக்கிறது. அந்த ஐயனுக்கு “ஆபத்துக்

காத்த ஐயனார்” என்பது திருநாமம். அந்தத் திருக் கோயில் இருக்கும் இடமும், முன்புள்ள குளமும், குதிரையும் கண்கவர் வனப்பின. அந்தக் கோயில் கருமுத்து அழகப்ப செட்டியாரால் திருப்பணி செய்யப் பட்டிருக்கிறது. மேலைவிதி வடகோடியில் “முத்து மாரியம்மன்” கோயிலும், பெரிய கோயில் சந்நிதியில் பிடாரி கோயிலும் விளங்குகின்றன. கிராம தேவதைகளின் கோயில்கள் விதியிலேயே அமைந்திருத்தல் இத் தலத்திற்குள்ள தனி அழகு.

சிற்பம் சித்திரம் முதலியன :—சிங்கார வேலவர் சந்நிதியிலிருக்கும் சுற்றுச் சுவர்களிலும், கார்த்திகை மண்டபத்துக்கு எதிரிலுள்ள சுற்றுச் சுவர்களிலும் பூ வடிவங்கள் அமையப் பல நிறங்கள் பூசப்பெற்றிருப்பது காண்பார்க்குக் களிப்பையும் புத்துணர்ச்சியையும் பிறப்பிக்கவல்லது. உட்பிரகாரத்தில் பாற்கடலில் பள்ளி கொண்ட பெருமான் முதல் மாரீச வதம் வரையில் உள்ள இராமயண வரலாறுகளைத் தெரிவிக்கின்ற சதைவேலைச் சிற்பங்கள் பல அமைந்திருக்கின்றன. மற்றும் “துருவ மகரிஷி தவம்” “கஜேந்திரமோட்சம்”, பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர், நடராஜா, ஆறுமுகக்கடவுள், தியாகராஜா, தட்சிணாமூர்த்தி முதலிய சதையாலான திருவுருவங்களும் தோற்றமளிக்கின்றன. பிரகாரத்தின் மேல்மண்டபத்திலும் சுவர்களிலும் கந்தபுராண வரலாறுகள் பல வர்ண சித்திரங்களாக எழுதப்பெற்றுள்ளன. கல்யாண மண்டபத்தில் (காரனேஷன் ஹாலில்) ‘பார்வதி கல்யாணம்’ சித்திரம் நன்றாக அழகுபெற உயிர் ஓவியமாக எழுதப்பெற்றுள்ளது. சிற்ப சித்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஊன்றி யறிந்து இன்புறத் தக்கன.

இத்தலத்திற்கு இரண்டு தேர்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று சித்திரை மாதத்திருவிழாவிலும், மற்றொன்று ஸ்கந்தசஷ்டி திருவிழாவிலும் ஓடும். பவழக்காற் சப்பரம்

ரத உற்சவக் காட்சி

ஒன்றுண்டு. அது ஆடிப் பூரத்திரு நாளில் ஓடும். இந்த மர ரதம் திருக்கல்யாண ரதம் என்று அழைக்கப்பெறு கிறது.

சிங்கார வேலவர் சந்நிதியில் குத்துவிளக்கு, கரணை விளக்கு, சரவிளக்கு முதலியன வெள்ளியாலானவை; வேலைப்பாடுள்ளவை.

இத்திருக்கோயிலுக்குச் சுமார் ஓர் இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள திருவாபரணங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றுள் பெரும்பாலானவை கருமுத்து அழகப்பச் செட்டியார் அவர்களாலேயே செய்விக்கப்பெற்றன. அவற்றுள் சிங்கார வேலவர் பொற்கவசமும், பொன்சிம்மாசனமும், இழைப்பு வேலைப்பாடுள்ள சாயல் கொண்டைக்கிரீடமும், வயிரவேலும் வயிரக்கழுத்தணியும், மிகுந்த அழகு வாய்ந்தன.

இந்தத் திருக்கோயிலுக்குச் சிங்கார வேலவர் திருவுலாக் கொள்ள, தங்கம் பூசப்பெற்ற ஆட்டுக்கிடா, மயில் குதிரை வாகனங்களும், வெள்ளி இடபவாகனங்களும், மஞ்சங்களும், அம்பிகைக்குத் தங்கம் பூசப்பெற்ற கவசம் ஒன்றும் உள்ளன. வெள்ளிவேலை செய்த குடை, கோடி, ஆலவட்டம் முதலிய எடுபீடிகளும், பதினாறு வகையான உபசாரப் பொருள்களும் இருக்கின்றன.

புராண வரலாறு :—தல மகிமை :— முன்னொரு காலத்தில் பன்னிரண்டு ஆண்டு மழையின்றிப்போயிற்று. "விசும்பில் துளி வீழின் அல்லால் மற்றாங்கே, பசும் புல் தலைகாண் பரிது" என்ற பொய்யில் புலவரின் வாக்கு மெய்யாயிற்று. காமதேனுவும், புல் அகப்படாது தவித்தது; பசியால் வாடியது; எங்கும் அலைந்தது. இறுதியில் செத்த நாய் ஊனைத்தின்று உயிர் தாங்கிற்று. சிவபெருமான் காமதேனுவைப் பார்த்து "நீ நாய் ஊன்தின்றாவது உயிர்தாங்க எண்ணியதால் புலிமுகத்தோடு வாழ்க" எனச் சபித்தார். காமதேனு கவலை கொண்டு சாபம் நீங்குவது எப்படி? என்று திருவடிகளில் வீழ்ந்து;

வணங்கித் தவித்தது. திருவருள் பெருகிய இறைவன் சிக்கலுக்குச் சென்று பாற்குளத்தில் மூழ்கி மல்லிகையின் கீழ் வசித்தால், இப்பாவம் கழிய, உன் புலிமுகம் நீங்கும் என்று அருளிஞர். காமதேனு அவ்வாறே செய்து தன் உண்மை வடிவம் உற்றது. மகிழ்ச்சியால் உடல் பூரித்தது. பால் பெருக்கிற்று. பாலால் குளம் நிறைந்தது. அதுமுதல் அமிர்த தடாகம் பாற்குளம் ஆயிற்று. சிவ பெருமானுடைய ஆணையால் சிக்கலை அடைந்த வசிட்டர், அந்தப் பாலில் இருந்து உண்டான வெண்ணெயினால் சிவலிங்கத் திருவுருவமைத்து வழிபாடு இயற்றினார். மகிழ்ந்த பெருமானும் அச் சிவலிங்கத்திலிருந்து, வெளிப்பட்டு நின்று, “வேண்டியதைக் கேளும்” என்றார். “தான்பெற்ற பேறு, வையகமும் பெறவேண்டும்” என்ற கருணைவழிந்த கருத்துடைய வசிட்டர் இச்சிவலிங்கத்திலேயே எப்போதும் எழுந்தருளி எல்லோருக்கும் இம்மை, மறுமைப் பயன்களை அளித்தருள வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தனர். “வேண்டுவார் வேண்டு வதே ஈயும்” விண்ணவர் பெருமானும் அவ்வாறே விளங்கி வருவாராயினர். வசிட்டரும் வழிபாடு ஆற்றி வருவாராயினர். அவ்வாறே இந்திரன் சூழ்ச்சியால் வந்த திலோத்தமையைக் கூடித் தவமிழந்து தவித்த விசுவாமித்திரரும், வாமதேவ முனிவரைக்கண்டு மன அமைதிக் குரிய இடம் எதுவென வினாவினர். அவர் அறிவிக்க, இத்தலத்திற்கு வந்து நவரீத இலிங்கத்தில் இறைவனைக் கண்டு பாற்குளத்தில் நீராடி வழிபாடு செய்துவந்தனர். தவமும், மன அமைதியும் பெருகுவது கண்டு, பாற்குளக்கரையில் அரசமரம் வைத்து வளர்த்து அதனடியில் தவம்செய்து வருவாராயினர். அவ்வாறே வில்வலன் வாதாபியைக்கொன்ற பாவந் தொலைய, அகஸ்தியர் இத்

தலத்தை அடைந்து நவரீத ஈசனைத் தரிசித்துப் பாவம் நீங்கப்பெற்றார். அம்மட்டோடு அன்றி, நவரீதர் கோயிலுக்குத் தெற்கே ஒரு குளம் வெட்டி, அதன் கரையில் ஒரு சிவலிங்கம் நிலைபெறுவித்து வழிபாடுகள் செய்து வருவாராயினர். அதுபோலக் காத்தியாயனர் என்ற முனிவரும், கோயிலின் கீழ்ப்பாகத்தில் சிவலிங்கம் நிலைபெறுவித்து வழிபட்டனர். இவ்வாறு பல முனிவர்களும் தத்தம் பாவம் கழிய, தவம் பெருக, சித்தம் நிலைப்பட, சிக்கலை அடைந்தனர் என்றால் தலப் பெருமை எவ்வளவு என்று கூறவும் இயலுமோ?

வசிட்டர் வாழ்ந்துவருங்காலையில் குஷ்டரோகி ஒருவனும், திருடன் ஒருவனும், பல்லும் நகமும் சொத்தை விழுந்தவன் ஒருவனும் முனிவரை வணங்கி எங்களுக்கு இத்துன்பம் நீங்க அருள் செய்யவேண்டும் என்று இரந்தனர். வசிட்டர் நவரீத லிங்கத்தைப் பார்த்து வாருங்கள் ; உங்கள் நோய் நீங்கும் என்றார். அவர்கள் அவ்வாறே செய்யப் பாவங்கள் பறந்தன ; நோய் போயிற்று ; இறுதியின் முத்தியும் பெற்றனர். நவரீதக் கடவுளை வணங்கினாற் பிணி நீங்கும் என்ற பெருமையை எமது சைவங்காத்த தவக் குழந்தையாகிய ஞானசம்பந்தரும்,

“சிட்டன் சிக்கல் வெண்ணெய்ப் பெருமான் செழுமாமறைப் பட்டன் சேவடி யேபணிமின் பிணி போகவே”

என்றருளிச் செய்கிறார்.

ஒருசமயம் அயோத்தியாண்ட முசுஞந்த சக்ரவர்த்தி குதிரைமேலேறி வேட்டையாடச் சென்றான். அரசன் ஏறிச் சென்ற குதிரை குளம்புபட்டு ஒரு பிராமணன் இறந்தான். அரசனும் அதை யறியவில்லை. பிரமஹத்தி

அரசனைப் பிடித்துக்கொண்டது. அரசன் மயங்கி அமைச்சர்களை நோக்கி 'இது நீங்கும் உபாயம் என்ன?' என்று கேட்டான். அவர்கள் கூறியபடி எத்தனையோ தானதருமங்கள் செய்தும் பாவம் நீங்கியபாடில்லை. அவன் ஆடாத தீர்த்தம் இல்லை; அலையாத தலங்கள் இல்லை. பயனும் ஒன்றும் இல்லை. வருந்திய அவன் தனது குலகுருவாகிய வசிட்டரைக் கேட்டான். அவர் அறிவித்தபடி சிக்கல் நகரம் சேர்ந்து பாற்குள நீராடி நவநீதக் கடவுளைத் தரிசித்து நற்பேறு பெற்றான். மனவமைதிபெற்ற மன்னன் மகிழ்ச்சி மேலீட்டால் மண்டபங்கள், கோபுரம், மாளிகைகள் எல்லாங் கட்டுவித்தான். சிக்கல் நகரைத் தேவ நகரமாகச் செம்மை செய்தான். ஆனந்த நடராஜ மூர்த்தியை நிலைபெறுவித்தான். சித்திரைத் திருவிழாவைச் சிறப்புறச் செய்தான். தேர்விழாக் கொண்டாடினான். இவ்வாறு, இறை பணி புரிந்து இறுதியில் முத்தியும் பெற்றான்.

இந்திரன் முதலிய தேவர்களும், முனிவர்களும், சித்தர்களும் கந்தர்வர்களும் தனித்தனியாகச் சிவலிங்கம் தாபித்து வழிபாடியற்றிச் சிவப்பேற்றெய்தினர். நவநீதப் பெருமானுக்குக் கீழ்ப்பாகத்தில் திருமகள் நிறுவிய சிவலிங்கம் ஒன்றுண்டு. அதன்பக்கல் இலக்குமி தீர்த்தம் இருக்கிறது. நவநீதருக்கு மேல்பாகத்தில் கயை யென்னும் தீர்த்தம் இருக்கிறது. அந்தத் தீர்த்தத்தில் கோலவாமனப் பெருமாள்மூழ்கித் தவஞ்செய்து கயா மாதவன் என்ற பெயரை அடைந்தார். இத்தலத்தின் தெற்கில் விருத்த காவேரி யென்னும் நதி ஓடுகிறது. அது இப்போது ஓடும் போக்கியென வழங்குகிறது. அந்நதிக் கரையில் குமார்க்கடவுள் தன் வேலால் ஒரு சிவலிங்கம் தாபித்தார். இவ்வாறு சூழச் சிவலிங்கமாகத் தேவர்களும்

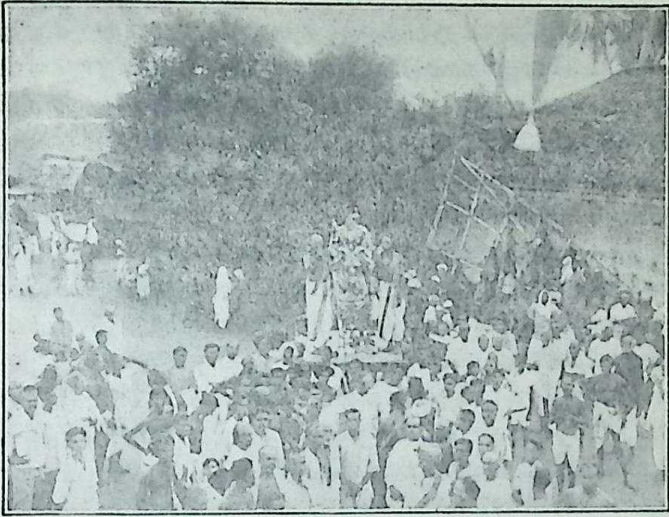

வழிபாடுசெய்து பேறுபெற்ற இத்தலம் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்ற முத்திறச் சிறப்பும் பெற்று முதற் றலமாக விளங்குகிறது.

வழிபாட்டின் பயனாக ஞானசம்பந்தர் வகுப்பை:—வெண்ணெய்ப் பெருமான் திருவடியை அறிவு மயமாக இருந்து தியானித்தல் வேண்டும். அங்ங னம் தியானிப்பவருடைய வினைகளில் அழிவன அழியும், வலியொடுங்குவன ஒடுங்கும், அடியார்கள் அல்லலறும், பாவங்கள் நீங்கும், திருமகள் எப்போதும் சேர்வள், பிணிரீங்கும் என்றுசொல்கிறார். பெருமானைவழிபடுவார் அடையும் பயன்கள் ஒவ்வொரு பாசரத்தும் விடாது சொல்லியிருத்தல் மிகவும் வியத்தற்குரியது, மனத்திற் பதித்தற்குரியது, வணங்கிப் பயனடைதற்குரியது.

உற்சவங்கள்:— நவரீதப் பெருமானுக்கு மாச சிவரத்திரி முதலிய காலங்களிலும், பிற விசேட காலங்களிலும் மஹாபிஷேகம் நடக்கும். கார்த் திகைகள் தோறும், சிங்கார வேலவப் பெருமா னுக்கு மகாபிஷேகம் நடைபெறும். பால், இளநீர் முதலிய அபிஷேகப் பொருள்களை அன்பர்கள் தாங்கி அணியணியாக வருங் காட்சி கருங்கல் மனத்தையுங் கரையச் செய்யும்.

நவரீதப் பெருமானுக்குச் சித்திரைமாதம் (பிரமோற் சவம்) திருவிழாக் கொண்டாடப் பெறுகிறது. அப்போது பெரிய தேர் ஓடும். அது பத்துநாள் திருவிழா. ஐப்பசியீ சிங்கார வேலவருக்குக் கந்தசஷ்டித் திருவிழா நடை பெறும். அத்திருவிழாவில் 6-ம் நாளன்று திருத்தேர் விழா நடக்கும். சிங்கார வேலவர் திருத்தேருக்கு எழுந் தருளும்போது 'யந்திர ஸ்தாபனம்' செய்வது வழக்கம். அவ்வியந்திரமானது ஒரு புன்னைக்கொட்டைபோன்ற

சூர சம்ஹாரம்

ஒன்றனுள் அடக்கி வைக்கப் பெற்றுள்ளது, அதனை எடுத்துச் சிங்காரவேலவர் திருவுந்திக்கு அருகில் வைத்து காவித்துணியாற் பிணித்து மேல் வெண்பட்டுச் சுற்றி அதன்மேல் பொற்கவசம் சாத்துவது வழக்கம். தேர் விழா முடித்து வேலவர் மலைக்கு மேலவரானதும் சாத்து படி களைந்தால் பெருமான் திருமேனியும் திருமேனியிற் சாத்திய பட்டும் வியர்வையால் நனைந்திருக்கும். அதனை இப்போதும் காணலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த யந்திரம் மற்ற நாட்களில் திருவாபரண அறையில் வைக்கப் பெற்றிருக்கும். மற்றும் வேல்நெடுங்கண்ணியின் திருமுன்னர்ச் சிங்கார வேலவர் செவ்வேல்

பெற்ற பின்னர்த் திருமுகத்துச் சிறு வியர்வு முத்து முத்தாகத் தோன்றுவதைக் கற்பனை யென்று கருது வர்கூட நேரிற் கண்டு களிக்கலாம். இந்த விழா நாட்களில்தான் வேலவர் தங்க வாகனங்களின்மீது எழுந்தருளிக் கருணை வெள்ளம் வழங்குவர். இந்த விழாவைக் காணத் தொலைதூரங்களிலிருந்தும் பதினாயிரக்கணக்கான மக்கள் வருகிறார்கள். இவ்விழாவில் ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இருக்கும் இறையின்பத்தை எய்த வருபவர்கள் மன ஒருமைப் பாட்டையளிக்கும் இசையின் பத்தையும், அடக்கமும் அன்பும் அளிக்கும் புலவர்களின் பேச்சின்பத்தையும் பெற்றுச் செல்கிறார்கள். மற்றும் ஒவ்வொரு கார்த்திகைக்கும் வேலவர் எழுந்தருளி உட்பிரகாரம் வலம் வருவர். வேனெடுங்கண்ணிக்கு ஆடிப் பூர உற்சவம் நடைபெறுகிறது. அதிற் பவழக் காற் சப்பரம் ஓடும்.

கல்வெட்டுக்கள் :—இத்தலத்தைப்பற்றிய கல்வெட்டுக்கள் எட்டு உள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு கோல வாமனப்பெருமாள் விஷயமானவை. ஒன்று சிங்கார வேலவருக்குத் தொடர்புடையது; மற்றவை நவரீத சுவாமியைப் பற்றியவை.

இவற்றில், கோலவாமனப்பெருமானுக்கு, கி. பி. 1447-ம் ஆண்டில், விஜயநகர அரசர் மல்லிகார்ஜுன மஹாராஜாவின் சேனாபதியான தக்ஷிண தண்டநாயகர் என்பவர் சிக்கல் வாசிகள் கேட்டுக்கொண்ட தன்பேரில் பதி நத்தம், திருநயல்லூர் என்னும் இரு கிராமங்களைத் தேவதானமாக அளித்தனர். அதன் வருமானத்தையும் - குடிவார வருமானத்தையும் கொண்டு கோயிலை நிர்வகித்து வரவேண்டும் என்று எழுதியிருக்

கின்றார். இன்னும் சிக்கலில் 12 வேலிநிலத்தைத் தினசரி நைவேத்தியத்திற்காக விட்டிருக்கிறார் என்றும் தெரிகிறது. ஆயர் பிள்ளை என்பவர் அமுதுபடிக்காக நிலம் விட்டார் என்றும் ஒரு சாஸனம் கூறுகிறது.

நவந்தரைப் பற்றிய சாஸனங்களில் இரண்டு வட மொழியில் எழுதப்பெற்றன. அவை தலபுராண வரலாற்றைத் தெரிவிக்கின்றன. மற்றொன்று கி.பி. 1563-ல் அரிராமராஜய்யர் குமாரர் கிருஷ்ணமரசய்யர் என்னும் சிற்றரசன், திருவாரூரிலிருந்து வந்த ஞானப் பிரகாச பண்டார ஸ்வாமிகளுக்கும் - அதிதிகளுக்கும் பகற்காலங்களில் அன்னம் அளிக்க நிலம் விட்டான் என்று சொல்கிறது. ரங்கப்ப ராஜா என்பவர் வெண்ணையர்காணி என்னும் பெயரிட்டு அரைவேலி நிலத்தைக் குடியிருப்பு நத்தமாகக் கொடுத்து அதில் வரும் வரும்படியைக் கொண்டு கோயிலுக்குப் பூசை நடத்தி வர வேணும் என்று விசுவநாத நாயக்கர் மகன் பொன்னம்பலம் வெட்டிய ஸாசனம் கூறுகிறது.

கி.பி 1442-ல் ஏற்பட்ட சாஸனம் மாறவன்மர் வீர பாண்டிய தேவர் செய்த தருமமாகப், பால்வெண்ணைய் நாதர் பூஜாகாலங்களில் வேதம், உருத்திரம் ஓதவும், தேவாரத் திருப்பதிகம் பாடவும் திருப்பணிகள் செய்யவும் மூலதனமாக 2000 பணம் அளித்ததாகத் தெரிவிக்கிறது.

முருகனைக் குறித்த சாஸனமானது 1530-ல் இருந்த விஜயநகரச் சக்கரவர்த்தி அச்சுததேவ மகாராஜாவால் ஆனது. அதில் சிங்காரவேலவருக்கு நித்யம் பதினைந்து விளக்கேற்றவும், நித்ய பூசைக்கும், கார்த்திகைச் சாமிப் புறப்பாட்டுத் தீவட்டி எண்ணெய்க்கும்,

கந்தசஷ்டி உற்சவத்திற்கும் ஆக பொன்னாணையங்கள் பலவற்றைக் கொடுத்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறது.

இச் சாஸனங்களிலிருந்து அறியப்பெறும் சில உண்மைகள்:—தமிழ்ச் சாஸனங்களில் நவரீதப் பெருமான் பால்வெண்ணெய் நாதர், பால்வெண்ணெய் நயினார் என்றே வழங்கப்பெற்றுள்ளார்.

தலம், வசிட்டாச்சிரமம், கயாசிரஸ், தேவசானித்ய புரம் என்ற மறுபெயர்களுடையன.

பூசித்தவர்கள் வசிட்டர், விசுவாமித்திரர், முசுகுந்தன், நாரதர், கௌதமர், காத்யாயனர், அகஸ்தியர், காமதேனு ஆகிய இவர்கள்.

ஸ்தல விருஷத்தைப் பற்றி: புராணம் மல்லிகை என்று சொல்லியிருக்கவும், நவரீதர் மூலஸ்தானத்து மேற்குப்பக்கத்து அடிப்பாறையிலுள்ள சாஸனம் 'அரசு' என்று அறிவிக்கிறது. புராணம், விசுவாமித்திரர் தவஞ்செய்ய வந்தபோது அரசு மரத்தை வைத்தார் என்றும், மல்லிகை காமதேனு வருவதற்கு முன்பே வசிட்டர் வருவதற்கு முன்பே இருந்தது என்றும் சொல்லுகிறது. ஆதலால், அரசும், மல்லிகையும் ஸ்தல விருஷங்கள் என்று கொள்ள இடமிருக்கிறது. இப்போது மல்லிகை உட்பிரகாரத்தில் தக்ஷிணமூர்த்திக்குப் பக்கத்திலும் அரசு பாற்குளக் கிழ்கரையிலும் இருக்கின்றது.

சிங்காரவேலவர் குமாரசாமி நயினார் என்று வழங்கப்பெறுகிறார். இன்னும் பக்த வினைதீர்த்த குமாரசாமி நயினார் என்று குறிப்பிடப்பெற்றமை ஊன்றியறிந்தின்புறற்குரியது.

1447 (கி.பி.)ல் ஏற்பட்ட சாஸனத்தில் "சோழமண்டலத்திலிருக்கும் செய மாணிக்க வளநாட்டு உசவாடி

என்றும் பிராமண அக்கிரகாரம் என்றும் வழங்கப்படும் ஸ்ரீ சிக்கல் கிராமத்தில்" என்று காணப்பெறுவதால் சிக்கல், சோழமண்டலத்து, செயமாணிக்க வளநாடு என்னும் வளநாட்டைச் சார்ந்தது என்பதும் உசவாடியென்னும் மறு பெயருடையது என்பதும், பிராமணர் நிறைந்தது என்பதும் அறியப்பெறும். ரங்கப்ப ராஜாவின் சாஸனத்தால் நெசவாளிகள் மிகுந்திருந்தமையும் தறித்தொழில் தழைத்தோங்கி இருந்தமையும் அறியலாம்.

மேற்குறித்த ரங்கப்ப ராஜாவின் சாஸனம் விட்ட நிலத்தின் நான்கெல்லை கூறும்போது 'அக்கசாலைப் பிள்ளையார் கோயிலுக்குக் கிழக்கு' என்று ஓர் எல்லையைக் குறிப்பிடுகிறது. அக்கசாலையென்பது நாணயங்கள் அடித்த இடம். நாகபட்டினம் சோழ ராஜதானியாக இருந்தபோது சிக்கலில் அக்கசாலை இருந்திருக்கலாம். அதன் அருகாமையிலிருந்ததால் விநாயகரும் அக்கசாலை விநாயகராயினர். இதற்குச் சான்றாக இவ்வூரை யடுத்துள்ள பொருள் வைத்த சேரியும் (பரவச் சேரியும்) அக்கசாலையிலடித்த நாணயங்களைச் சேமித்து வைத்த இடமாக இருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்க இடந்தருகின்றது.

வருமானமும் கட்டளைகளும் கட்டணங்களும்:—இக்கோயிலுக்கு ஆண்டொன்றுக்குச் சுமார் (30000) முப்பதினாயிரம் ரூபா வருமானம் இருக்கிறது. நன்செயும் புன்செயுமாக ஆயிரத்து நூற்று முப்பத்தெட்டு ஏக்கர் நிலம் உண்டு. குடியிருப்பு வீடுகளும் பல இருக்கின்றன. இவைகளின் வருமானங்களைக் கொண்டு கோயிலின் நித்திய பூசையும், விசேட உற்சவாதிகளும் நடைபெறுகின்றன. வேறு கட்டளைகளோ உபயங்

களோ நிலைத்தனவாக இல்லை. கார்த்திகை உபயங்கள் சில அன்பர்களால் அவரவர்கள் குடும்பப் பொறுப்பில் முறையே நடைபெற்று வருகின்றன.

கோயில் டிரஸ்டியவர்களால், ஏழை யாத்திரிகர்களுக்கு இரவு இரண்டாம் காலத்திலும், பகல் உச்சிக் காலத்திலும் பிரசாதங்கள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப் பெற்றுள்ளது. அர்த்த சாமத்தில் சம்பா நிவேதனம் செய்து தேசாந்திரிகளுக்குக் கொடுக்கும்படியாகக் கண்ணாச்சி வீடு இரங்கசாமிப் பிள்ளை கட்டளையொன்று அவர்கள் பொறுப்பிலேயே நடைபெற்று வருகிறது.

திருப்பணி:—இத்திருக்கோயில் கருங்கல் திருப்பணி. சுற்றுமதில் செங்கற் திருப்பணி. இதனைச் செய்தவர்கள் 1899 ஆண்டிலிருந்து 1934-வது ஆண்டுவரை தர்மகர்த்தாவா யிருந்தவரும், இராமநாதபுரம் ஜில்லா திருப்பத்தூர் தாலுகா ஆத்திக்காடு தெக்கூரில் வசித்தவரும் தனவைசிய குல திலகருமான ஸ்ரீ கரு. முத்து. அழகப்பச் செட்டியார் அவர்கள். அவர்கள் நிறைந்த நல்லெண்ணத்தோடு - சிவத்திருவருளோடு - திருப்பணி முற்றுவித்ததை 'காசியி னிறத்தல் நேர்படி னல்லது, செயற்கையின் எய்தும் இயற்கைத் தன்று' என்ற குமர குருபர அடிகள் திருவாக்கின் அருமைப் பாட்டிற்கு அமைய, கும்பாபிஷேக முடித்துக் காசிக்குச் சென்ற அவர்கள் காசியிலே மரணம் வாய்க்கப்பெற்று சிவப்பேறெய்தியதால் தெளிவாக அறியலாம். திருப்பணி செய்த சிவத்திரு - அழகப்பச் செட்டியார் திருவுருவமும், அவர் மனைவியார் திருவுருவமும் வேனெடுங்கண்ணி கோயில் மகாமண்டபத்துத் தூண்களிரண்டில் வேலைப் பாடுற அமைக்கப்பெற்றுள்ளன.

மற்றும் திருக்கோயிலின் அங்கமாக நடமாடு கோயிற் பணியான இலவச வைத்தியசாலையொன்று நடைபெற்று வருகிறது.

இன்னும், பூலாங்குறிச்சி, திருவாளர்-இராமநாதன் செட்டியார் அவர்களால் சிங்கார வேலவற்குப் பொற்கவசமும், பூப்பணிக்குச் சிறந்த நந்தவனமும் அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

உயர்திரு - தெக்கூர் - ஆறு. நா. ஆறுமுகஞ் செட்டியார் அவர்களால் பசுமடம் நிறுவப்பெற்றுப் பால் தொண்டு இடையறாது நடைபெற்று வருகிறது.

முத்துப்பட்டினம் உயர்திருவாளர் சி. ராம. நா. நா. ராமநாதன் செட்டியார் அவர்களால் தேவார பாடசாலை ஒன்று ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து நாற்பத்தோராவது வருஷம் அக்டோபர் மாதத்தில் அமைக்கப் பெற்றது. அப்பாடசாலையில் இலவசமாக இவ்வூர் இளைஞர்கட்கு நாடோறும் திருமுறை ஓதும் பயிற்சி தரப்படும். மற்றும் தேவாரம் தெளிந்தறிந்த தேசிகர் ஒருவர் தினந்தோறும் இத்திருக்கோயில் சந்நிதியில் திருப்பதிகத் தொண்டு செய்து வருகிறார்.

இக்கோயிலில் நாள்தோறும் காலை, உச்சியம்போது, மாலை, சந்திகாலம், நடுநிசி ஆகிய ஐந்துகால பூஜைகள் நடந்து வருகின்றன. அண்ணலின் அருள்பெற வரும் அன்பர்கள் வசதியை முன்னிட்டு அஷ்டோத்திர அர்ச்சனைக்கு ஒன்றேகால் அணு என்றும், சகஸ்ரநாமத்திற்கு ஐந்தணு என்றும் கட்டணங்கள் விதித்து அர்ச்சனைச் சீட்டுகளும் அச்சிடப் பெற்றிருக்கின்றன.

நிர்வாகம்:— இந்தத் தேவஸ்தானம் சென்னை இந்துமத பரிபாலன போர்டாரின் பார்வைக்கு உட்பட்டது. 1935-ம் ஆண்டில் இந்தத் தேவஸ்தானத்தின் நிர்

வாகம் சீர்பெற நடைபெறவேண்டி ஒரு (ஸ்கீம்) திட்டம் போர்டாரால் வகுக்கப்பெற்றது. அத்திட்டத்தின் படி திருப்பணி செய்த சிவத்திரு - கரு. முத்து. அழகப்பச் செட்டியார் அவர்களின் மூன்றாவது குமாரர் உயர்திரு - கரு. முத்து. அழ. அருணாசலஞ் செட்டியார் அவர்கள் தருமகர்த்தாவாகவும், உயர்திரு - K. M. நரசிம்மம் அவர்கள், B.Sc., F.R. E.S., M.R. A.S., F.R. H.S., (Lond.) மாணேஜராகவும் போர்டாரால் நியமிக்கப்பெற்று இத்தேவஸ்தான நிர்வாகத்தைச் செவ்வனே நடத்தி வருகிறார்கள்.

இத்தலத்தின் பழைமை :— இத்தலம் முனிவர் பலரால் வழிபாடு செய்யப்பெற்றது. அயோத்தியை யாண்ட முசுஞ் சக்கரவர்த்தி முதன் முதலாக இவ்வாலயத்தைக் கட்டுவித்ததாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. பின்பு கி. பி. 4-ம் நூற்றாண்டில் சோழநாட்டை ஆண்ட சிலந்திச் சோழன் என்னும் மறுபெயர் வாய்த்த கோச்செங்கண்ண மன்னன் இக்கோயிலைத் திருப்பணி செய்வித்தான். கி. பி. 6-வது நூற்றாண்டில் சைவம் பரப்பிய தவப்புதல்வர் திருஞானசம்பந்தர் இத்தலத்திற்கு எழுந்தருளி நவநீதப் பெருமானை வணங்கி இறைவன் பெருமையையும், வழிபட்டார் எய்தும் பயனையும் அமைத்துப் பதிகம் பாடியிருக்கின்றார். எழுநூற்று களுக்கு முன்பிருந்த விஜயநகர அரசர்களாலும் நிலங்களும் பொன்னும் தேவதானமாக வழங்கப்பெற்றன. சுமார் ஐந்துநூறுகளுக்கு முன் நிலவிய ஞானச் செல்வர் அருணகிரிநாதர் மூன்று திருப்புதல் பாசுரங்களை அருளிச் செய்திருக்கிறார். இச்சான்றுகள் இத்தலம் மிகமிகப் பழைமையானது என்பதை விளக்குவனவாம்.

இத்தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் நவநீதப் பெரு
மாண வணங்கி ஞானசம்பந்தர் கூறிய நலங்களை நாமும்
பெறுவோம், நானிலமும் பெறுக. சிங்கார வேலவரைத்
தரிசித்துச் சிந்தைக் கோயிலில் சிறக்க இருத்துவோம்.
அறிவுவிளக்கை யணையாது அசையாது வைப்போம்.
வேலவர் நம் சிந்தைக் கோயில் மேவியதும் தீவினையக
லும் ; வறுமை மடியும் ; வாழ்வு பெருகும் ; முருகன்
அருள்முதல் கிடைக்கும் ; அகமகிழ்ந்து வாழலாம்.

“ வெறிகொள் உலுத்தர்க்கு என்பாடு கூறும் மிடிதீர
மிகவறு மைப்பட்டு உன்பாத தாமரை

சரண மெனப்பற்றும் பேதை யேன்மிசை

விழிய ருள்வைத்துக் குன்றாத வாழ்வையும் அருள்வாயே”

என்ற அருள்வடிவடைந்த அருணகிரியார் வாக்குப்
பொய்யாகுமா? கலியுகவரதன் கழலினை காணுக.
களிப்புறுக ; இம்மை மறுமை யின்பங்களை எய்துக.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்

திருச்சிக்கல் : பண் - இந்தளம்

வானுலா வும்மதி வந்துலா வும்மதில் மாளிகை
தேனுலா வும்மலர்ச் சோலைமல் குந்திகழ் சிக்கலுள்
வேனல்வே னைவிழித் திட்டவெண் ணெய்ப்பெரு மானடி
ஞானமா கரினை வார்வினை யாயின ரையுமே. க

மடங்கொள்வா னைகுதி கொள்ளும் மணமலர்ப் பொய்கைகூழ்
திடங்கொள் மாமறை யோரவர் மல்கிய சிக்கலுள்
விடங்கொள் கண்டத்துவெண் ணெய்ப்பெரு மானடி மேவிய
அடைந்துவா மும்அடி யாரவர் அல்லல் அறுப்பரே. உ

நீலம்நெய் தல்நில விம்மிய ருஞ்சுனை நீடிய
சேலுமா லுங்கழ லிவ்வளம் மல்கிய சிக்கலுள் [ரான்
வேலொண் கண்ணியி னையொர் பாகன்வெண் ணெய்ப்பி
பாலவண் ணன்கழ லேத்தநம் பாவம்ப றையுமே. டு

கந்தமுந் தக்கைதை பூத்துக்க மழ்ந்துசே ரும்பொழிற்
செந்துவண் டின்னிசை பாடல்மல் குந்திகழ் சிக்கலுள் [கழல்
வெந்தவெண் ணீற்றண்ணல் வெண்ணெய்ப் பிரான்விரை யார்
கிந்தைசெய் வார்வினை யாயின தேய்வது திண்ணமே. ச

மங்குல்தங் கும்முறை யோர்கள்மா டத்தய லேமிகு
தெங்குதுங் கப்பொழிற் செல்வமல் குந்திகழ் சிக்கலுள்
வெங்கண்வெள் னேறுடை வெண்ணெய்ப்பி ரானடி மேவவே
தங்கு மேற்சர தந்திரு நாளுந்த கையுமே. ௫

வண்டிரைத் தும்மது விம்மிய மாமலர்ப் பொய்கைகுழ்
தெண்டிரைக் கொள்புனல் வந்தொழு கும்வயற் சிக்கலுள்
விண்டிரைத் தம்மல ராற்றிகழ் வெண்ணெய்ப் பிரானடி
கண்டிரைத் தும்மன மேமதி யாய்கதி யாகவே. கூ

முன்னுமா டம்மதில் மூன்றுட னேயெரி யாய்விழத்
துன்னுவார் வெங்களை யொன்றுசெ லுத்திய சோதியான்
செந்நெலா ரும்வயற் சிக்கல்வெண் ணெய்ப்பெரு மானடி
உன்னிநீ டம்மன மேவினை யாய்வினை ஓயவே. எ

தேற்ற லாகிய தென்னிலங் கைக்கிறை வன்மலை
பற்றி னுன்முடி பத்தொடு தோள்கள் நெரியவே
செற்ற தேவன்நஞ் சிக்கல்வெண் ணெய்ப்பெரு மானடி
உற்று நீநீனை யாய்வினை யாயின ஓயவே. அ

மாலி னோடரு மாமறை வல்லமு னிவனும்
கோலி னார்குறு கச்சிவன் சேவடி கோலியும்
சிலந் தாமறி யார்திகழ் சிக்கல்வெண் ணெய்ப்பிரான்
பாலும் பன்மலர் துவப்ப றையும்நம் பாவமே. கூ

பட்டை நல்துவ ராடையி னுரொடும் பாங்கிலாக்
கட்டமண்கழுக் கன்சொல்லி னைக்கரு தாதுநீர்
கிட்டன் சிக்கல்வெண் ணெய்ப்பெரு மான்செழு மாமறைப்
பட்டன் சேவடி யேபணி மின்பிணி போகவே. க௦

கந்த மார்பொழிற் காழியுள் ஞானசம் பந்தன்நல்
செந்தண் பூம்பொழிற் சிக்கல்வெண் ணெய்ப்பெரு மானடிச்
சந்த மாச்சொன்ன செந்தமிழ் வல்லவர் வானிடை
வெந்த நீறணி யும்பெரு மானடி மேவரே. கக

திருப்புகழ்

புலவரை ரக்ஷிக் குந்தாரு வேமது
 ரிதகுண வெற்பொக் கும்புவை மார்முலை
 பொருபுய திக்கெட் டும்போயு லாவிய புகழாளா
 பொருவரு நட்புப் பண்பான வாய்மையி
 லுலகிலு னக்கொப் புண்டோவெ னாநல
 பொருள்கள்ரி ரைத்துச் செம்பாக மாகிய கவிபாடி
 விலையில்த மிழ்ச்சொற் குன்போலு தாரிக
 ளெவரென மெத்தக் கொண்டாடி வாழ்வெனும்
 வெறிகொளு லுத்தர்க் கென்பாடு கூறிடு மிடிதீர
 மிகவறு மைப்பட் டுன்பாத தாமரை
 சரணமெ னப்பற் றும்பேதை யேன்மிசை [யே
 விழியருள் வைத்துக் குன்றாத வாழ்வையும் அருள்வா
 இலகிய வெட்சிச் செந்தாம மார்புய
 சிலைநுதல் மைக்கட் சிந்தார வாணுதல்
 இமயம கட்டுச் சந்தான மாகிய முருகோனே
 இனையகொ டிச்சிக் கும்பாக சாதன
 னுதவுமொ ருத்திக் குஞ்சில நாயக
 எழிலியே ழிற்பற் றுங்காய மாயவன் மருகோனே
 அலர்தரு புட்பத் துண்டாகும் வாசனை
 திசைதொறு முப்பத் தெண்காதம் வீசிய
 அணிபொழி லுக்குச் சஞ்சார மாமளி இசையாலே
 அழகிய சிக்கற் சிங்கார வேலவ
 சமரிடை மெத்தப் பொங்கார மாய்வரும்
 அசுரரை வெட்டிச் சங்கார மாடிய பெருமானே.

கன்னலொத்த மொழிச்சொல் வேசியர்
 வன்மனத்தை யுருக்கு லீலையர்
 கண்வெருட்டி விழித்த பார்வையர் இதமாகக்
 கையிலுற்ற பொருட்கள் யாவையும்
 வையெனக்கை விரிக்கும் வீணியர்
 கைகள்பற்றி யிழுத்து மார்முலை தனில்விழப்

பின்னிவிட்ட சடைக்கு னேமலர்
 தன்னைவைத்து முடிப்பை நீயவி
 மென்னுமற்ப குணத்த ராசையில் உழலாமல்
 பெய்யுமுத்த மிழிற்ற யாபர
 என்ன முத்தர் துதிக்க வேமகிழ்
 பிஞ்சுக்கர்க்கு ரைசெப்பு நாயக அருள்தாராய்
 வன்னியொத்த படைக்க லாதிய
 துன்னுகைக்கோ ளரக்கர் மாமுடி
 மண்ணிலற்று விழச்செய் மாதவன் மருகோனே
 மன்னுபைப்ப னியுற்ற நீள்விட
 மென்னவிட்டு முடுக்கு குரனை
 மல்லுடற்று முருட்டு மார்பற அடைவாகச்
 சென்னிபற்றி யறுத்த கூரிய
 மின்னிழைத்த திறத்த வேலவ
 செய்யபொற்பு னவெற்பு மானனை மணிமார்பா
 செம்மனத்தர் மிகுத்த மாதவர்
 நன்மைபெற்ற உளத்தி லேமலர்
 செல்வசிக்கல் நகர்க்குள் மேவிய பெருமானே.

—அருணகிரிநாதர்

